

ALAPTANÍTÁSOK

Alázat és gyógyulás 1. – Alázat

2Kronika 7:14: És megalázza magát az én népem, amely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én orcámat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.

Itt talán a legfontosabb megjegyezni, hogy nem az imádságot említi először az Ige, hanem azt, hogy alázatosak legyünk.

Szoros kapcsolatot lehet megállapítani a gyógyulásunk és az alázatos voltunk között.

Sokszor az emberek nem értik ezeket a fogalmakat tisztán: mit jelent az alázat és mit jelent a büszkeség.

Sajnos az igazság az, hogy az alázat vallásos értelmezését inkább alázatoskodásnak nevezhetnénk - és az a büszkeség egyik vallásos megnyilvánulási formája.

Vagyis mondhatnánk másként: vannak olyan emberek, akik arra büszkék, hogy ők milyen alázatosak. Kevélyek és büszkék arra, hogy ők milyen nagy alázattal vannak. Milyenek akkor végül is ők? Büszkék és kevélyek.

Nagyon sok megtévesztés van ezen a területen.

Azért fogjuk meghatározni ezeknek a szavaknak a jelentését, hogy ennek megfelelően megváltozhassunk. Mert azt is mondja az előbb felolvasott Ige, hogy: „*elfordulnak a gonosz útjaiktól*” - vagyis elfordulni a kevélység útjáról az alázat útja felé.

Van, amikor csak kicsiny változtatásokat kell tennünk. Lehet, hogy a gondolkodásmódunkban kell apró változásokban lépnünk. Kis kiigazításokra van szükség esetleg a magatartásformánkban, hogy hogyan élünk, és hogyan teszünk dolgokat. Lehet, hogy lesznek olyanok is köztünk - akik hallgatják a tanítást -, akiknek nagyobb kiigazításokra lesz szükségük az életben.

Szoktam úgy is magyarázni ezt a gondolatot, hogyha fölszállunk a repülőre, és Szingapúrba akarunk eljutni, és csak pár szöggel térünk el az útiránytól, akkor Kínában fogunk kikötni, vagy valami más helyen, vagy esetleg az Északi vagy a Déli sarkon.

Az igazság az, hogy van, amikor helytelen dolgokban hiszünk, és helytelen dolgokat beszélünk.

Amit itt mondani szeretnék, az a következő: vannak olyan emberek és hívők, akik helytelenül gondolkodnak, hisznek és beszélnek, és ezért szinte 100%-ban eltérnek az úti céltól és az útiránytól.

Vagy másképpen szólva: keresik ugyan a gyógyulást, de ahhoz, hogy a gyógyulást megkapják, nagy változásokra van szükség az életükben.

A te magatartásod és a képességed, hogy változást kapj Istentől - meg kell változtatnod magad, hogy valóban megkaphasd Istentől.

Mindjárt világossá válik, ahogy tovább megyünk.

Amikor a Bibliaiskolába mentem, és mielőtt a Bibliaiskolánk tanításai elkezdődtek volna, az iskola igazgatója összehívott minket. Elmagyarázták nekünk, hogy a Bibliát fogják nekünk tanítani, és ahhoz, hogy taníthatóak legyünk, arra van szükség, hogy befogadjuk az Igét magunkba.

Egy pásztor a gyülekezetének két tagját elküldte ebbe a Bibliaiskolába, és mielőtt elküldte őket, elmagyarázta nekik, hogy amit ott fognak tanulni, különböző lesz attól, mint amit eddig ők hallottak. A mi iskolavezetőink viszont elmagyarázták nekik, hogy így fölösleges eljönniük a Bibliaiskolába, ha nem fogadják be, amit tanítanak. Mert ha ragaszkodni és kötődni akarnak a vallásos hitükhöz, és nem fogadják el Isten Igéjének tanításait - mert ahhoz, hogy befogadjuk az Igét, az azt is magával hozza, hogy megváltozunk - vagyis ha ezt nem teszik meg, akkor csak fecsérlik az idejüket. Azt javasolták nekik a Bibliaiskolánkban, hogy jobban tennék, ha hazamennének, és nem pocsékolnák el az idejüket feleslegesen, ha egyszer nem taníthatók.

Sajnos ebben az értelemben nagyon sok vallásos magyar ember ugyanebben a helyzetben van. Mert ezrével és ezrével jöttek vallásos emberek az alkalmainkra, nem azért, hogy megváltozzanak, nem azért, hogy taníthatók legyenek, hanem azért, hogy megfigyeljék, hogy mi hogy végezzük a

munkát, és utána kritizáljanak minket, és ítélkezzenek felettünk. De akkor már jobb lett volna, ha otthon maradnak.

Az én szolgálatom abból áll, hogy megtanítsalak benneteket, hogy hogyan lehet Istentől kapni áldásokat. Ez azt jelenti, ha tanítható vagy, és elfogadod az Igét, akkor meg is fogsz változni.

Mert nem én írtam a Bibliát, és ugyan úgy, mint mindenki másnak, nekem is meg kellett tanulni - nekem is meg kellett változnom, és még mindig tanítható vagyok. Én is tanulok, és folyamatosan változom.

Tehát soha nem érjük el azt a helyet, amikor azt mondhatnánk, hogy már megérkeztünk. Azok a keresztények, akik azt mondják magukról, hogy ők már mindent tudnak és ezért nem tanítható a szívük, azok a keresztények bizony kevélységben és büszkeségben vannak. Magadat be kell határolnod, hogy te hol vagy - és ezen a területen mindannyiunknak le kell ellenőrizni magunkat. Mert minél nagyobb a Bibliaismereted, annál inkább felfuvalkodhatsz a szívedben, hogy te már mennyit tudsz.

Jakab 4:6: De majd nagyobb kegyelmet ád; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád.

„Nagyobb kegyelmet ad.” Ez az, amit szeretnénk az életünk minden napján és óráján: még több kegyelmet. Mert ez az a kegyelem, ahová mindannyian igyekszünk, és ha elértük, benne kell maradnunk.

Erre van mindannyiunknak szükségünk: kegyelemre, Isten kegyelmére. Mert Isten kegyelme által vagyunk sikeresek az életünk minden területén. Nem cselekedeteből, hanem az Ő kegyelme által.

Hogyan kapnak az emberek üdvösséget? Kegyelemből.

„Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által. És ez nem töletek van. Ez Isten ajándéka. Nem cselekedeteből, hogy senki ne kérkedjék.”

Hogyan gyógyulunk meg? Kegyelemből.

Hogyan szabadulunk meg? Isten kegyelme által.

Hogyan vagyunk sikeresek az életben? Kegyelemből.

Hogyan leszünk sikeresek a szolgálatban? Kegyelemből.

Hogyan lesz sikeres a házasságod? Isten kegyelme által.

Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok.

Mondhatnád, hogy néha már majdnem teljes kudarcban volt az életed, de Isten kegyelme mindig átsegített.

Ezt mindannyiunknak bele kell venni a gondolkodásunkba, egyszer és mindenkorra. Ha bármit is elértünk az életben, jó dolgot, minden estben Isten kegyelméből történt, hit által. Ha meggyógyultál, hogyan gyógyultál meg?

1Péter 2:24: Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Az Ő sebeiben gyógyultatok meg. Ez egy tény. 2000 évvel ezelőtt történt meg. De ez nem jelenti feltétlenül azt, hogy te élvezed ennek az áldását.

Efézus 2:8: Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez.

Ami neked megadatott kegyelemből, hitben kell a tulajdonodba venni.

Használjuk a következő példát, hogy megértsétek.

Isten a Kánaán földjét a zsidóknak adta ajándékba. De tudjátok-e, hogy a zsidók első generációja nem birtokolta az ígéret földjét? Miért nem tudták ők is élvezni? Isten nekik adta, de ők nem vették a birtokukba. A hitetlenségük és a kétségük miatt.

A gyógyulás a tiéd, de neked kell megszerezned! Az ellenség pedig ellen fog állni neked, amikor az útra lépsz, és meg akarod szerezni, ami jogilag a tiéd Jézus Krisztusban.

Amikor a kémek elmentek és az ígéret földjét felderítették, úgy jöttek vissza, hogy azt a jelenést hozták: *óriások laknak azon a földön*. Vagyis Izraelnek meg kellett harcolnia, a tulajdonába, birtokába kellett vennie az Ígéret Földjét. Isten nekik adta ezt a földet, de nekik a saját erejükből a birtokukba kellett venni.

Amikor Isten azt mondja a Bibliában, hogy nekünk adott valamit, ez nem azt jelenti, hogy angyalt fog leküldeni az égből, és kiskanállal meg fog etetni. Ki kell lépned, és a birtokodba kell venni! És egy nagy szőrös fejű óriással fogsz találkozni. Az óriás azt fogja neked mondani, hogy: *ez az enyém, ezt te nem kaphatod meg*.

Amit te erről gondolsz, a következő: mehatsz a könnyű, és mehatsz a nehéz úton is. A könnyű út, amikor tudod, hogy mit mond az Ige a szívedben, és kiállsz, és elmondod, hogy: *ez az enyém, mert Isten nekem adta. Ez az én tulajdonom, Isten nekem adta*.

Vagyis állítsd rá az elmédet, hogy: *a gyógyulás az enyém, most*.

Jézus Krisztus megváltási tervében már a gyógyulásodért Ő megfizette az árat. Ezért nem kell úgy imádkoznod vég nélkül, hogy: *Isten add ide nekem, Isten add ide nekem!* Mert Isten már odaadta neked. Mert 2000 évvel ezelőtt a kereszten Jézus ezt már megvásárolta, megfizetett érte, a saját vérével fizetett. El kell jutnod oda, hogy a szellemedben, a szívedben ez egy belső bizonyosság, egy belső biztonság, és egy belső tudás legyen, hogy ne csak úgy gondolkodj róla, hogy ezt valaki mondta neked, talán igaz lehet. Isten részéről ne gondolj arra, hogy neki *még* munkát kellene elvégezni. Ő a munkáját bevégezte. Neked kell birtokodba venni a földet! Hogyan? Kegyelemből, hit által.

A nagy kérdés: kinek adta Isten a kegyelmét?

Jakab levelében azt olvastuk, hogy Isten az *alázatosoknak* ad még több kegyelmet, és a kevélyeknek pedig ellenáll. Vagyis Isten *ellenáll* a kevélyeknek.

Hadd kérdezzek valamit: Isten kegyelme nélkül meg tudnál-e gyógyulni? Nem!

Isten kegyelme nélkül sikeres tudnál-e lenni? Nem!

Mindez hit által történik veled, de van valami, ami *előtte* volt a hitednek, és ami sokkal *hatalmasabb* a hitednél - és ez Isten kegyelme. Ha nem Isten kegyelméből lenne, akkor még ezt a tanítást sem hallgathatnád meg.

Miért van az, hogy emberek néha olyan siketek Isten dolgai iránt, és te pedig olyan szellemben kifinomult és érzékeny lettél, és ezt a tanítást is meghallgatod és megérted? A te nagy intellektuális képességeidből kifolyólag? Nem! Még a világ alapjainak levettése előtt Isten már téged látott, és elhívott téged, és kiválasztott téged.

Hogy fog téged végigvezetni az életen? A feleségeden keresztül? Nem! Az Ő kegyelme által, hit által.

Mit teszünk tehát? Mi a mi részünk az életben? Ha az ember elkezd rajta gondolkodni, akkor rájön, hogy ez igazából szinte semmi, mert a Biblia azt mondja, hogy Jézus Krisztus a szerzője és a bevégezője a hitünknek, és a hit hallásból, a hallás pedig Isten Igéjéből van - vagyis ez az Ő hite, és az újjászületésnél kaptuk a szívünk részévé ezt a hitet. Isten kegyelme volt az, hogy az üdvösségben a hitet is nekünk ajándékozta.

A Biblia azt is tanítja, hogy ember a saját erejéből soha nem keresi Istent.

Vagyis Ő volt az, aki jött, és ránk talált.

A szíved hozzáállása, és az, hogy hogyan gondolkodsz, az nagyon fontos, hogy eljuss arra a helyre, ahol Isten valóban meg tud áldani. Ez nem valami technikai dolog, hanem része annak, hogy a dicsőséget mindenért Istennek adod, és a fókuszot, a látásmódodat pedig pontosan állítod be, mert Isten a Teremtő, te pedig egy teremtett lény vagy. Ő az életet adó.

Ha visszamegyünk erre a nagyon fontos állításra Jakab 4:6-ban, hogy „*Isten ellene áll a kevélyeknek*” - vagyis akkor mitől kell megszabadulnunk? A kevélységünktől.

Ki az, aki kevély? Mindenkinek, aki itt közöttünk most ezt a tanítást hallgatja jelenleg, mindenkinek van a szívében kevélység.

Valakit hallasz esetleg így beszélni, hogy: *egyszer valamikor kevély és büszke voltam, de most már megszabadultam ettől*. Hadd mondjam el neked, kedves barátom, azon a napon, amikor úgy gondoltad, hogy már legyőzted a kevélységet, az az a nap, amikor a kevélység megnyert magának, és győzedelmet aratott rajtad. Mert a kevélység és a büszkeség része a hústestünk természetének. Az önzőség pedig összegzi a hústest tulajdonságait és természetét.

Tudom, hogy ezt az igazságot most, hogy megosztottam veled, ez nem egy nagy áldás a számodra, de bizony ez a hústestünk természete.

Alapvetően, miután újjászülettünk, a szellemünk az az egyedüli alkotórészünk, amely újjászületett. Isten szeretete és természete van a szívedben.

De a következő napon még mindig ugyanaz az elméd és a tested, amely az ördögtől van. Pontosabban szólva a következő napon még ugyanaz a bűnös elméd és tested van, mint mielőtt újjászülettél. Ezért meg kell újítani az elmédet Isten Igéjével, fel kell növekedned szellemben, és a testedet pedig alá kell vetned - és ezt megteheted, győzedelmes lehetsz, mert egy új erő van benned. Ez a természet addig lesz veled, amíg egy új testet nem kapsz, amikor Jézus visszajön értünk.

Vagyis a szívünkben ott van Jézus Krisztus természete és szeretete, de a testünkben ott van az ördögi természetünk mindaddig, amíg Jézus vissza nem jön értünk, és át nem változtatja a testünket.

Ez a természet más szóval kevélység, büszkeség és önzőség.

Ezért a kevélységgel az életünk minden napján foglalkoznunk kell, amíg itt a földön élünk, és az önzőséggel is. Igaz ugyan, hogy felnövekszünk a szellemünkben, de ez a testünk természete időről-időre újra és újra ki akar hajtani.

Ezért megvan a választásunk, hogy vagy foglalkozunk vele és alávetjük a büszkeséget a szellemünknek, vagy pedig megnyitjuk magunkat a büszkeségnek.

Addig, amíg az ember magát megnyitja a büszkeség felé, addig tulajdonképpen nincs gondja a büszkeséggel, mert fel sem fogjuk fedezni, hogy van ilyen problémánk. Persze mások fogják rajtad látni, hogy neked van ilyen problémád. Amikor felfedezed, hogy mi a kevélység, és mi a büszkeség, akkor jelent ez kihívást az életedre.

Az első lépés tehát, hogy meg kell határozni, hogy mi a kevélység, mi a büszkeség!

Hadd emlékeztesselek újra téged, hogy Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig még több kegyelmet ad.

Ha szükséged van gyógyulásra, akkor szükséged van Isten kegyelmére.

Ha szükséged van iránymutatásra, akkor szükséged van Isten kegyelmére.

Ha szükséged van arra, hogy a szolgálatban érzékenyen vedd a változásokat, akkor szükséged van kegyelemre.

Minél sikeresebb akarsz lenni az életedben és a szolgálatodban, annál nagyobb kegyelemre van szükséged.

Ha pedig még nagyobb kegyelemre törekszel, akkor még inkább alázatosnak kell lenned. Mert az alázatos kap kegyelmet Istentől. Ezért mondhatnánk, hogy minél alázatosabb valaki, minél nagyobb alázat van a szívében Isten felé, annál nagyobb kegyelmet kap, minél kisebb alázat van a szívében, annál kevesebb kegyelmet kap.

Egy másik példát is mondhatnánk: minél több büszkeség van benned, annál inkább teljes vagy önmagaddal. Minél inkább teljes vagy önmagaddal, annál kevesebb van benned Istentől. Mert nem lehetséges, hogy teljes vagy önmagaddal, és teljes vagy Istennel is. Ha többet akarsz magadban Istentől, akkor kevesebbet szabad a szívedbe engedni magadból.

Olyan embereket fogunk megnézni a Bibliában, és olyan történeteket, akik alázatos szívvel fordultak Istenhez, és meggyógyultak. Mondhatnánk, hogy „szuper-ember” Isten kegyelmével.

Isten kegyelmével kaphatsz több irgalmasságot, ötleteket, elképzeléseket, erőt, kinyilatkoztatást, tehetséget, kenetet, áldásokat. Ki az, aki tehát kegyelmet kap? Az alázatos. Mert Isten kegyelme akkor *tud* áramlani, és az pedig megtermi, amire szükség van.

Amikor Ausztráliában voltam, volt egy keresztyén társam, aki kb. hat és fél évet volt velem, pontosabban még ennél is többet, mert még mielőtt elkezdtem volna a pásztori munkát, már akkor is ismertem. Nagyon keményen dolgozott az életében, de igazából nem vitte semmire. Egyedülálló ember volt, akinek két munkája is volt. Másoknál kellett laknia. Megtört életet élt. Egyedülálló, megtört életet.

Miután a Bibliába belemélyedt, és megtanulta az Igét, és felnövekedett szellemileg, és nagyon jó adakozóvá vált - Isten ötleteket kezdett neki adni, hogy feltaláljon dolgokat, egészen hihetetlennek tűnő dolgokat, és sikeres találmányai lettek. Isten megáldotta őt, mert közülük némelyiket el tudta adni. Számítógépes papírok és formanyomtatványok árusításával foglalkozott, és volt olyan vállalkozó, aki megvásárolta az ő vállalkozását, és hatalmas összeget fizetett érte. Két évre bérletbe vette az ő munkaerejét is, hogy ne hogy ellene dolgozzon.

Ez alatt az idő alatt megnősült, ma már három, vagy négy gyermeke is van, mindegyik kislány.

Ez Isten kegyelme volt. Isten megáldotta őt ötletekkel, felfedezésekkel, találmányokkal. Ennyit tudok róla mondani, Isten kegyelme tette ezt vele.

Máté 15:21-28: És elmenvén onnét Jézus, Tírusz és Szidón vidékeire tért. 22. És ímé, egy kananeus asszony jöven ki abból a tartományból, kiált néki: Uram, Dávidnak fia, könyörülj rajtam! Az én leányom az ördögtől gonoszul gyötörtetik. 23. Ő pedig egy szót sem felelt néki. És az Ő tanítványai hozzá menvén, kéri vala Őt, mondván: Bocsásd el őt, mert utánunk kiált. 24. Ő pedig felevén, monda: Nem küldettem, csak az Izrael házának elveszett juhaihoz. 25. Az asszony pedig odaérvén, leborula előtte, mondván: Uram, légy segítségül nékem! 26. Ő pedig felevén, monda: Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. 27. Az pedig monda: Úgy van, Uram; de hiszen az ebek is esznek a morzsalékokból, amik az ő uruknak asztaláról aláhullanak. 28. Ekkor felevén Jézus, monda néki: Oh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratod szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva.

A mai szóhasználattal mondva ez az asszony egy bűnös asszony volt. Ha nézzük a 22. verset, akkor ez az asszony azt mondja: „*az én leányom az ördögtől gonoszul gyötörtetik.*”

Egy jó kérdést is föltehetnénk itt: miért volt az ő leányában ördög? Hogyan jutott az ő leánya ilyen állapotba? Azért mert az ő édesanyja olyan csodálatos életet élt volna? Nagyon jó életet élt volna? Nem azért. Egy bűnös asszony volt. Ahhoz, hogy az ördög ilyen erős fellegvárat vehessen magának a kislány életében, ahhoz valami előző eseménynek ott történni kellett ebben a családban. Másképpen szólva: megnyitották magukat a rossz szellemek irányában.

Sokszor jönnek hozzánk is az emberek a gyógyító alkalomra, mint ahogy itt Jézushoz. Mert biztos, hogy nem úgy történt, hogy ahogy a kislány az utcán sétált, egyszer csak észrevette, hogy: *Ó, hát ördögi megszállás alá kerültem.* Milyen házban lakhatott ez az asszony? Milyen dolgok mehettek végbe ott abban a házban?

Ezért sokszor az embereknek segítenünk kell, hogy mi az, ami abba az állapotba és helyzetbe vitte őket, ahol jelenleg vannak.

Ezért van az, hogy egyre több és több időt kell eltöltenünk emberekkel, hogy rajtuk segíthessünk. Csodálatos dolog az evangelizációs kenet alatt lenni. De az embereknek sokszor azt is fel kell fedezniük, hogy miért kerültek abba az állapotba, ahol vannak, mert ha ezt nem találják meg, akkor még rosszabb állapotba kerülnek. Mert természetesen nem akarjuk, hogy az emberek rosszabb állapotba kerüljenek, mint mielőtt még velünk találkoztak volna.

Van, amikor az emberek kívánságokkal teljeseek. Miket olvastál előtte? Milyen filmeket néztél előtte? Min gondolkodtál előtte?

Sokszor az emberek jönnek, és annyit akarnak csupán, hogy te imádkozz értük. De hogyan kerültél ebbe az állapotba?

Nagyon sok szolgáló van, aki szívesen megteszi, hogy kiúzi belőled az ördögöt, és bármi más szívesen alkalmaznak rád az Ószövetségből, ami jelenleg nincs érvényben - de ez nem az igazi megszabadulás! Szembesülni kell mindenkinek a saját életével!

Az az élet, amelyet a szülők élnek, befolyásolja a gyermekek életét. Egy istentelen élettel, egy Istent nem féltő élettel a szülők megnyithatják az ajtót az ördög számára, hogy a gyermeket megtámadhatja, mert az istentelen életet élő szülők, és a hitetlen szülők előbb-utóbb bajba keveredhetnek az ördöggel.

Mert azt nem elegendő, a gyerekek elmondani, hogy: *te jó legyél kisfiam*, amikor a szülők bűnös életet élnek. A gyerekek pontosan azt fogják tenni és élni, amit tőled látnak, amit te teszel. A szülők azért vannak, hogy példát mutassanak. Istenfélő példát mutassanak.

Figyeljétek meg, ez az asszony hogyan jön Jézushoz. Jézushoz úgy jön, hogy: *Uram, Dávidnak fia könyörülj rajtam!* Tehát ez az asszony nem volt zsidó származású, de hallott próféciaikat már Jézusról, és figyeljétek a 23. versben - a következő versben -, Jézus egy szót sem szólt neki, nem felelt neki. (Sokszor én is megteszem, hogy az emberek mellett szó nélkül megyek el, nem válaszolok nekik egy szót sem a kérdéseikre.) Vagyis ennek az asszonynak Jézus egy szót sem felelt.

Itt ez az asszony megsértődhetett volna, vagyis elkeseredhetett volna, mert nem kapta meg a saját elgondolása szerinti utat. De figyeljétek meg, hogy ez az asszony alázatban maradt Jézus felé.

A végén majd meglátjátok, hogy Jézus miért hanyagolta el.

Egy dolgot meg kell tanulnunk Istenről: az Úr jóságos! Ha megérted, ha nem érted meg. Isten jó! Segíteni fog neked, akár fönt vagy, akár lent vagy - ha mindig Isten oldalán maradsz.

Az emberek sokszor kérdezik ezt a buta kérdést: *Isten miért tette ezt velem?* Ha Isten tette volna, akkor jó oka lett volna rá. Amikor az ördög azzal duruzsol a füledbe, hogy Isten nem cselekedett igazságot, akkor azt válaszold neki, hogy: *fogd be a szádat ördög, mert Isten jó, és Isten igazságos!*

Lehet, hogy te nem értesz meg mindent, de ez csak azért van, mert a mi természetes képességeinkkel való belátási képességünk korlátozott, viszont Isten a mindentudó Isten, és a szíveket ismeri, és a szíveket vizsgálja. Isten jó, igaz és igazságos.

Van mifelénk egy mondás, hogy nem akarjuk magunknak azt, amit megérdemelnénk. Mert az ember saját magától nem keresi Istent. Mindannyian a pokolra jutnánk a magunk érdemei szerint. De nem azt akarjuk, amit magunktól kiérdemeltünk, hanem Isten kegyelmét szeretnénk magunknak. Vagyis maradj Isten oldalán!

Ne kételkedj, és nem vádold Istent! Ne legyél mérges Istenre! Mert ez nagy bolondságot mutatna a te részedről.

Ez az, ahogy az ördög duruzsol a füledbe: *látod, Isten elhagyott. Látod, Isten nem tartott ki veled végig.*

A legnagyobb probléma, ami ilyenkor beléd férközhet, az a kevélység. Az igazi valód a szívedből imádkozik Istenhez. Ha nem a szívedből jön az imádság, akkor az pontatlan imádság lesz, és Isten nem fogja meghallani.

A legtöbb keresztény a fejéből, szinte csevegés-szerűen imádkozik Istenhez, ami nem jut el Őhozzá így, mert a Biblia azt tanítja, hogy Isten szellem, és ezért szellemben és igazságban kell Őt imádnunk. Istennel ezért nem viselkedhetsz hamis módon. Csak az igazi arcodat mutathatod neki, mert Ő úgyis ismer téged. Ezért legyél valóságos Isten előtt, a valóságos önmagadat vidd elé, és ne a hamisítványt. Mert mindent tehetsz technikai szempontból tökéletesen, és Isten még mindig nem fog meghallani téged. Keresed-e Istent a teljes szívedből?

Láttam már, hogy Isten olyan embereket is meggyógyított, akik azt sem tudták, hogy létezik Isten. Én már rég felgerjedtem volna haragomban, Isten még mindig végtelen irgalommal és kegyelemmel gyógyítja a sorban azokat a betegeket, akik mint egy cirkuszi mutatványos, úgy állnak a sorban: nevetgélnek, vigyorognak, bohóckodnak. Isten elnézi nekik, mert honnan ismernék Őt?

Ezért én tudom és ismerem Isten kegyelmét. Láttam már, hogy Isten meggyógyítja az ateistákat, a bűnösöket, az alkoholistákat. Ezért nem mondhatjátok azt meg nekem, hogy Isten ne lenne kegyelmes!

Látjátok, a tanítványok is 'igazi szeretetben' cselekszenek és szólnak. Azt mondják, hogy: *küldd el őt az ő útjára*. Az asszony irgalomért jött, a tanítványok pedig azt mondták Jézusnak: *küldd el őt az útjára*. Ez az asszony válaszolhatott volna kritikus módon is, úgy, hogy leégeti az apostolok fülét is a válasszal.

Mi is találkozunk olyan emberekkel, akik rögtön elmondják a kritikus gondolataikat rólunk. Ez a kritikai hozzáállás, ez a negatív gondolkodás, és megszólalás többre kerül neked, mint te azt valaha is gondolnád!

Ez az asszony is megtehetette volna, hogy most jól kiigazítja a tanítványokat, hogy: *így kell-e vajon szeretetben válaszolni?* - és utána elmehetett volna nagy kevélyen. De ha így kevélységben, a saját igazát megmondva ment volna el, akkor soha nem kapott volna Istentől segítséget.

Máté 15:24: Ő pedig felelvén, monda: Nem küldettem, csak az Izrael házának elveszett juhaihoz.

Most már ez az asszony nyíltan tudja, hogy Jézus tudja róla, hogy ő egy bűnös asszony, aki nem Izrael házából való.

Ez a szirofóníciái asszony azt is válaszolhatta volna a tanítványoknak, hogy: *tudod, mi éppen olyan jók vagyunk, mint ti zsidók*. Azt is válaszolhatta volna, hogy: *figyelj csak ide Jézus, mondok én neked olyanokat a zsidókról, amiket te nem is tudsz*. *Gondolod, hogy te vagy a pásztor a házadnak?* Ezt is mondhatta volna, de akkor áldás és kegyelem nélkül kellett volna elmennie.

De nézzük, mit tesz ez az asszony:

Máté 15:25: Az asszony pedig odaérvén, leborula előtte, mondván: Uram, légy segítségül nékem!

Vagyis ez az asszony dicsérte, dicsőítette az Urat. Miért kellett neki ezt megtenni? Mert meg kellett magát aláznia, és utána dicsérni az Urat.

Igazán a szívből dicsőíteni Istent – ahhoz az kell, hogy te is megalázkodj Isten előtt, és valóban alázattal és nyitott szívvel legyél Isten felé.

Ez egy csodálatos asszony volt a szívében, ott van a Bibliában is a története.

Máté 15:26: Ő pedig felelvén, monda: Nem jó a fiak kenyereit elvenni, és az ebeknek vetni.

Ez, amit Jézus *itt* felel, ez a legtöbbünk sorsának véget vetne, mert itt mindannyian feladtuk volna. Más szóval, ha Jézus ma a földre jönne, és így beszélne keresztényekkel, akkor nem maradna keresztény körülötte, vagy csak nagyon kevés.

Mi a fiaknak kenyere? Ez a zsidóknak, vagyis Izrael háza népének jogai a gyógyulásra és a szabadulásra. Mint ahogy a Gyülekezet időkorszakában nekünk jogunk van a gyógyulásra Jézus Krisztuson keresztül. Vagyis ez az a szem, ahogy Isten tekint rá: a mi szükségünk betöltettek. Ha valaki nem gyógyul meg, akkor ez alatt a standard alatt helyezkedett el.

Vagyis ez az asszony most már ott térdepelt a porban Jézus lábánál, és kérte Jézust, hogy segítsen.

Nézzétek csak meg: az Úr Jézus goromba lenne vele, és gonosz lenne vele? Úgy hiszem, hogy nem ez a helyzet, és ez egy nagyon jó példa arra, hogy mindig maradjatok meg az Úr Jézus oldalán, mert akár megérted, akár nem érted meg, az Úr mindig jó!

Válaszolhatta volna ez az asszony, hogy: *kit nevezel te kutyának?* Vagyis ennek az asszonynak itt le kellett győznie az ő kevélységét. Te se nevezheted a körülötted lévő embereket kutyának. De ha sikeres akarsz lenni, akkor mindenképpen a büszkeségedet alá kell szorítanod.

Volt ennek az asszonynak problémája a büszkeséggel? Nem volt. Mert nézd meg, mit válaszol a 27. versben: *„úgy van, Uram!”*

Tudnod kell, hogy amit az Úr Jézus mond, lehet, hogy nem lesz mindig akkor közvetlenül az örömdre, de mindig azért mondja, hogy segítsen. A végén hasznos lesz a számodra, és fel fog téged építeni, amit Ő mond. Mert az Úr Jézus soha nem azzal a szándékkal szól hozzád, hogy téged leromboljon, elpusztítson!

Nem Isten az, aki így tesz. Ugyan hallani ilyen Istentiszteleteken való prédikációkat, de az nem Istentől van. Isten mindenképpen fel akar építeni, de csak az igazságot tudja mondani neked.

Az a dolog, amit a legkevésbé akarsz hallani - ha azt elfogadnád, belegyeznél és foglalkoznál vele, ez okozná a számodra, hogy a leggyorsabban növekednél, és a leginkább tudnál fejlődni az Úrban. Ha lenne alázatod és hited, hogy ezt elfogadd, és így csináld.

Még akkor is, ha tudsz olyan dolgokat, amelyek segítenek - ha az embernek nincs hozzá alázata, hogy azt elfogadja, és hite hozzá, hogy egyezségben legyen vele, és hogy foglalkozzon vele, akkor nem használ az embereknek, hogy elmondod nekik őszintén a problémájukat, hogy mivel kellene foglalkozniuk. Ezért aztán nem kell mindent elmondanod az embereknek, csak azért, hogy ők azt megtudják. Mert olyan gyülekezeti életet rendelt el számunkra az Úr, hogy segítsünk egymásnak. De ehhez szükséges a másik részéről, hogy elismerje: *igen, ez én vagyok, és ez ronda dolog, hogy ilyen vagyok. Igen, elismerem, hogy én így cselekedtem.*

A probléma másik oldala, hogy lesznek olyan vállalkozó keresztények, akik állandóan csak ezekkel a dolgokkal akarnak téged fejbe verni, és utána még az ördög is odaszalad hozzád, és azt mondja, hogy te még ennél is rosszabb vagy, és ennél is rondább vagy. Azt mondja neked: *még nem vagy elég nagy depresszióban, fogj egy nagy kalapácsot...*

Az Úr Jézus azért van, hogy minket felépítsen!

Hitre és alázatra van szükség, hogy elfogadd az igazságot, és tovább menj.

Gondold meg, hogy amikor te megharagszol más emberekre, miért lettél olyan mérges rájuk? Azt mondja a Biblia, hogy ne ítélezz, mert te ugyanabban a dologban bűnös vagy. Ha valakit túl szorgalmasan kritizálsz, akkor nézz először a tükörbe. Miért zavar téged annyira az a másik személy? Azért, mert te is hasonló vagy öhozzá – és el kell ismerned, hogy itt az idő a változásra, és ehhez hitre van szükséged. Hitre van szükség ahhoz, hogy ki tudd mondani: *igen, és én meg fogok változni, és Isten képére fogok elváltozni.*

Hogy hogyan tudod elfogadni ezeket az igazságokat, meghatározza, hogy milyen gyorsan fogsz tudni fejlődni, és ez pedig meghatározza, hogy mekkora kegyelmet kapsz Istentől. Ez pedig alázatot és hitet igényel, hogy ki tudd mondani, hogy: *igen, én meg fogok változni.*

Itt a 27. versben az asszony így válaszol: *úgy van Uram.* Az ő alázatossága és a hite miatt van ez az asszony benne a Bibliában.

Miért van nekünk ezen a területen problémánk Uram? Nem kell vitatkozni az Úrral, mindig mondd azt: *igazad van, Uram. Igen, és ilyen ronda ember voltam.*

Az Úr Jézus azért mondta ezt ennek az asszonynak, hogy ez az asszony megváltozzon, hogy eljuttassa ezt az asszonyt arra a helyre, ahol el tudja fogadni az áldást. Tehát hogy felismerje az illető önmagát, hogy elveszett így, és hogy szüksége van változásra. Mert egy istentelen asszony volt, aki úgy élt, mint a kutyák. De ez az asszony azt mondta, hogy: *csak egy morzsára van szükségem, Uram. Csak egy morzsára Isten erejéből.*

Mekkora erőre van szükséged Isten erejéből? Nem sokra. Jézus Krisztus az ördögöt Isten ujjának erejével űzte ki. Az Isten ujjával! Amikor az emberek ennél többet tesznek: kiabálnak, kiáltoznak, nagy hangon szolgálnak - ez mind már csak a hústest hozzáadása. A fejünkben lehet, hogy nagy harcokat folytatunk az ördöggel - de ez nem így van, Isten ereje az ördögöt az ujjával ki tudja űzni. Nézzük meg, hogy felel Jézus:

Máté 15:28: Ekkor felelvén Jézus, monda néki: Oh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratod szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva.

Mondhatnád, hogy ennek az asszonynak nem volt semmilyen fajta szentsége, nem volt hite. De bizony azzal ment el, amit akart.

Hányan mennek el az alkalmainkról úgy, hogy a gondolt szentségük megmarad? Hányan jönnek az alkalmainkra úgy, hogy magukat nagy szenteknek gondolják, és a nélkül mennek el, amit szerettek volna Istentől megkapni?

Ha büszkeséggel és kevélységgel jössz Istenhez, akkor kevélyen is méész, és bizony a nélkül méész, amiért jöttél.

Ez az asszony úgy válaszolt, hogy: *igen, Uram, ez én vagyok, ahogy mondod.*

Egy mosoly szaladt végig Jézus Krisztus arcán. Ez az asszony ott maradt addig, amíg nem érte el, amiért jött. Meg kellett aláznia magát. Legtöbb ember már rég elment volna Jézustól. Gondolkodj rajta! Jézus a szemébe nézett ennek az asszonynak. Egy bűnös asszony szemébe. Azt mondta, neki: *ó, asszony, nagy a te hited. Asszony, te ugyan nem vagy zsidó, te nem vagy benne Isten szövetségében, te Isten nélküli ember vagy itt a földön, remény nélkül, olyan vagy, aki nem követelhetné Isten áldásait, a szövetség tekintetében te semmit nem kapnál, de van hited, asszony, és legyen neked a te hited szerint.* Gondoljátok ezt el! És a gyógyító erő hatalmasan sújtotta az asszony lányát, és meggyógyította. Abban a pillanatban megszabadult a lánya az ördögi megszállás alól.

Amikor az Úr elé jövünk, akkor mindig hajlandónak kell lenned arra a szívedben, hogy változásokat tégy az életedben. Erről szól ez a sorozat.

Nagyon fontos, hogy tanítható legyen a szellemed, hogy változásokat, módosításokat tudj tenni az életedben. Felnőtt keresztényként élni egyre és egyre könnyebb lesz, ahogy az évek telnek és múlnak.

Annak idején, amikor a Bibliaiskolát kezdtem, akkor még nagyon fiatal keresztény voltam, és akkor sokkal nehezebbemre estek azok a változások, amiket most már sokkal könnyebben meg tudok tenni.